

Cílem disertační práce bylo analyzovat aktuální stav a tendence sebevzdělávání a informálního vzdělávání žáků 2. stupně ZŠ v kontextu kurikulární reformy v ČR, v souvislosti s působením masově komunikačních médií na děti tohoto věku. Předmětem výzkumu se primárně staly možnosti a reálná situace využívání médií dětmi při sebevzdělávacích aktivitách, a dále možnosti a kompetence školy využívat média k efektivní mediální a informační výchově a k rozvoji studijních kompetencí žáků podle požadavků reformovaného českého kurikula.

Práce vychází ze současného pojetí mediální a informační výchovy, jež je formulováno v Rámcovém vzdělávacím programu pro základní vzdělávání. Mediální a informační výchova se staly nedílnou součástí nového českého kurikula a požadavky na jejich implementaci do školní výuky vycházejí z celkové koncepce vzdělávání v Evropě na začátku nového tisíciletí.